

הדלקת נרות			
זמן	צאת השבת	כניסת שבת	יחולות
19:00	18:18	17:04	יחולות
18:58	18:21	17:23	תל-אביב
18:59	18:21	17:15	חיפה
18:57	18:21	17:24	באר שבע

נחלי נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברוסלב / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

דבר ראש הישיבה

עם ישראל יודע לפתוח את ליבו וידו ולתרום בשפע • הצדקה מצילה ממות • מי שלא נותן מספיק מסכן את חייו! • הנותן צדקה זוכה לשפע מלמעלה • נתנית מעשרות שומרת על הכסף אבל ניתנת החומש גורמת לשפע מלמעלה

עד בלי די

מובא במפרשים שמי שנותן צדקה נחשב לו כאילו ברא נפשות, וכמו שמצאנו אצל אברהם ושרה שכתבו: "את הנפש אשר עשו בחרן" וכאן הפסוק מרמז על הנפשות שנעשו על ידי שאברהם ושרה עסקו בצדקה.

כתוב בגמרא עשר בשביל שתתעשר, כמה צריך לתת בשביל להתעשר מעשר או חומש? הגר"י קנייבסקי זצ"ל סבר שדווקא מנתינת חומש זוכים להתעשר ולא מספיק נתינת מעשר.

יהודי המתגורר בבני ברק סיפר שאבא שלו יהודי פשוט שעובד בעבודה פשוטה, ולמרות זאת הוא קנה דירות לכל ילדיו. כאשר היו חבריו וידידיו של אביו שואלים אותו

מהו סוד ההצלחה שלו? וכיצד מעבודה כזו פשוטה הוא הצליח לקנות דירות לילדיו? הוא היה רגיל להשיב, שמאז שהוא החל לעבוד ולהרוויח כסף הוא הקפיד תמיד על נתינת חומש, ויום אחד בחסד ה' הזדמנה לו עסקה טובה והוא קנה בניין שלם, ולאחר תקופה הוא מכר אותו במחיר כפול וכך הוא הרוויח הרבה מאד כסף, ובכסף הזה הוא קנה דירות לכל ילדיו.

הזוהר הקדוש בפרשת תרומה מסביר את הסוד של המעשרות, וז"ל: תו שמענא מבוצינא קדישא, תרומה, מהו תרומה, כמה דאוקימנא תרי ממאה, תא חזי, כל אינון דרגין קדישין די ברוזא דמהימנותא, דקודשא בריך הוא אתגלי בהון, אינון עשר דרגין, ואינון עשר אמין כמה דאוקמוה, ואלין עשר סלקין למאה, וכד אצטריך לן להאי נקודה תתא לארמא לה, אסיר לן לנטלא לה בלחודה, אלא לה ולבעלה, ואינון תרי מאינון מאה דקאמרן, בגין דלא אצטריך לאפרשא לון כלל, אלא ליחדא לה ולבעלה, ועל דא אתקרי תרומה בכללא חדא.

חמש תחמש

ראים ממאמר קדוש זה שהמילה "תרומה" מורכבת מהתיבות "תרי ממאה" ולכן צריך לתת שתיים ממאה. אם אדם נותן מעשר בלבד הוא מתקן את ספירת המלכות, ואם הוא נותן חומש הוא מתקן את ספירת היסוד והמלכות. על ידי מעשר אדם שומר את ספירת המלכות מן החיצונים, כך שכספו נשמר, אבל עדיין אין השפע יורד ומתחדש. רק כאשר האדם נותן חומש, מתייחדים ספירות יסוד ומלכות, ונעשה ייחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, ואז יורד שפע גדול מלמעלה, שפע עד בלי די!

פרשה שלנו חוזרת על הקמת המשכן. התורה מספרת לנו שוב על הנדיבות הגדולה של עם ישראל כיצד הם פתחו את ליבם וידם ונתנו תרומה למשכן, עד כדי כך שמשה רבינו שלח אנשים להודיע לעם ישראל להפסיק לתרום! לא צריך, יש כבר מספיק, די והותר!

הנדיבות היא חלק מהטבע של האיש הישראלי, ובמיוחד כעת בימים הללו הקרובים לימי הפורים הבעל"ט, כאשר כבר מתחילים להסתובב ולאסוף כספים עבור מטרות צדקה שונות. כעת ניכר הלב הפתוח של עם ישראל שתורמים בנדיבות - כל הפושט יד נותנים לו.

על מעלת הצדקה כבר כתב רבינו בליקוטי מוהר"ן:

הנדיבות היא חלק מהטבע של האיש הישראלי, ובמיוחד כעת בימים הללו הקרובים לימי הפורים הבעל"ט, כאשר כבר מתחילים להסתובב ולאסוף כספים עבור מטרות צדקה שונות, כעת ניכר הלב הפתוח של עם ישראל שתורמים בנדיבות

"צדקה היא בחינות הגלגלים, כמאמר חכמינו זכרונם לברכה כי בגלל הדבר הזה, גלגל הוא החוזר בעולם. ובשביל זה יש בה שש ברכות ואחת - עשרה ברכות כמובא במסכת בבא בתרא "הנותן פרוטה לעני מתברך בשש ברכות, והמפיסו בדברים מתברך באחת עשרה ברכות, כנגד שבעה כוכבי לכת, וכנגד שנים - עשר מזלות. כי הצדקה מנהגת כל גלגלי הרקיע, בסוד הכתוב: "דרך הנשר בשמים". נשר דא רחמי (בשם הזוהר הקדוש), הינו צדקה: וזה שאמר שמואל נהירין לי שבילין דרקיע כשבילין דנהרדעי, הינו כשבילין דנהוריי דעה, בחינות צדקה ורחמים, ועקר הרחמים על - ידי הדעת." עכ"ל.

זהירות!!!

אמרו חז"ל "צדקה תציל ממות". אך מלבד זאת, כשם שבכוח נתינת הצדקה להציל ממוות, כך מי שקומץ את ידו מלתת צדקה הרי הוא מסכן את חייו.

ידוע המעשה שרבי נתן ורבי נפתלי הלכו לאסוף תרומות לצורך הפצת תורת רבינו, פעם אחת הם הגיעו לבית של עשיר גדול, אך הלה קמץ את ידו ולא תרם. אמר ר' נתן לר' נפתלי מדוע העשיר הזה אינו נותן צדקה ביד רחבה? והוא הוסיף ואמר: והרי אפשר שעוד רגע המרפסת שעליה הוא עומד תיפול..., ואכן כך היה, כעבור תקופה קצרה המרפסת נפלה, בזמן שאותו עשיר היה בתוכה, והלה נמחץ למוות.

חוקר הזמנות:
1-800-800-148

הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטרן שליט"א

אצלכם בבית

המחמאה המצמיחה

שאינו מחשבים ולא מעריכים מספיק את מעשינו. עלינו להבין שאם הילד לא יעריך את העובדה שבחר מעצמו לעשות מעשה טוב לזולת, המעשה ילך לאבדון וישכח בתהום הנשייה, במקום שילוהו כל ימי חייו, יזכח לו להיכן הוא מסוגל להגיע ולכן הוא צריך לשאוף, וירוממו לעד.

להאמין בעצמי

נעמיק: מה הסיבה שלרוב אנו מעלימים עין מפעולתו הטובה של החניך והבן? למה בדרך כלל איננו מחשיבים ואיננו מרימים את קרנו של הבחור לפני המשפחה או בפניו לאחר הפעולה הטובה שעשה?

לכאורה החיסרון היא בעצמנו. איננו מאמינים בו שיש לו אפשרות לעתיד טוב יותר, ולכן לא עולה במחשבתנו לשבח על כך. ויש לדעת כי כל זאת בעצת היצר המרפה את ידי האדם ומחליש את רוחו לומר "מי אני ומה חיי", בין לגבי עצמו ובין לגבי ילדיו, הכל כדי שיהודים לא יוכלו להתגבר ורק ייפלו ליאוש. התחושה הזאת היא הרסנית, הילד מפנים את הרוח הנושבת, מבין שההורה נואש אפילו מעצמו, וזה עוקר מהילד את הרוגע והשלווה אחר שמפנים שההורה אינו דמות מספיק בטוחה להישען עליה.

אסור לנו להכשל בהערכה עצמית נמוכה, בין לגבי עצמנו ובין לגבי ילדינו!

נצטט קטע מדברי הרה"ק רבי צדוק הכהן מלובלין (צדקת הצדיק קנ"ד): "כשם שצריך אדם להאמין בהשם יתברך, כך צריך אחר כך להאמין בעצמו, שיש להשם יתברך עסק עמו, ושאינו פועל בטל שכן לילה היה וכן לילה אבד ח"ו. רק צריך להאמין כי נפשו ממקור החיים יתברך שמו, וה' יתברך מתענג ומשתעשע בה כשעושה רצונו!"

ורבי אברהם מסלונים זי"ע (תורת אבות אות קמב) פירש את הפסוק ב"אשרי" "להודיע לבני אדם גבורותיו" – "שעל האדם לדעת גבורת עצמו, שבידו לנצח את היצר הרע אף על פי שהוא מלאך, כי אין נותנים לו מן השמים יצר הרע שהוא למעלה מכוחותיו".

הרבי הקדוש רבי אהרן מקארלין זי"ע כותב בספרו "בית אהרן" (עמוד ד'): "ובר ישראל צריך להיות יקר מאוד בעיני עצמו, וצריך להאמין בעצמו שכל מה שהוא עושה מתקן מאוד בזה". וכך פירש הפסוק בפרשת יתרו (כ, ד): "לא תעשה לך פסל" – שלא תעשה עצמך פסול!

ברצוני לכתוב לכם ממה שקורה לכולנו כהורים, מחנכים, מגידי שיעורים, משגיחים ומפקחים. בהרבה הזדמנויות אנו עדים לעובדה שבגנו הפתיע לחיוב בצורה שלא היינו חולמים שיעשה. ההפתעה הגיעה בדיק מהילד שבדרך כלל מגיעים לנו עליו מהחידוד טלפונים ופתקים לא מחמיאים. המעמד שלו כבר מזמן לא כל-כך מבריק, בגלל הציונים הנמוכים מן הרגיל. ההתנהגות החריגה שלו מזמן הפכה להיות בעייתית. ובהפתעה, ראינו או שמענו שהיום הילד החליט לעשות מעשה טוב לחברו בכיתה, מעשה שהפתיע את כולם.

ובכן: אם אחרי שהדבר נעשה לא תהיה על זה התייחסות ראויה, במילים פשוטות לפחות, החמצנו הזדמנות נדירה של מנוף עוצמתי שיכול לרומם את מצבו לגמרי.

והטוב והיעיל ביותר הוא, שההתייחסות תהיה במחשבה מעמיקה כיצד לחזק על ידי המחמאה, ולכווננו ולנתבו שביך את ערכו ומעלתו, לגלות לו את תכונותיו הטובות שהתגלו בפעולה שעשה או בחדש שפעל, תכונות שבדרך כלל מוסתרות אצלו וכעת נחשפו.

כמו כן, על המחנכים לזכור מיד להתקשר ולשוחח עם ההורים השותפים, שידעו מהמעשה הטוב כדי שידעו להגיב נכונה מיד כשיחזור מהחידוד או מהישיבה.

גם גאון ומוצלח

הבסיס שמנחה אותנו בכל הפעולות האלה הוא הכלל כי "אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים": אדם כלוא בתוך המסגרת והתווית שהסביבה מדביקה לו, ולאחר זמן הוא משתכנע ממנה ובטוח ש"זה הוא – וזה". בפעולתו המיוחדת היום הוא גילה תכונות שלדברי הסובבים לא היו לו, והוא צריך להבין ולקלוט שאם ימשיך לפעול ולעשות דברים חיוביים כאלו הוא יצליח לצאת מתא הכלא שהיה שם עד היום. גם אדם גאון או חברה'מן ומוצלח ככל שיהיה, לא יצליח להפעיל ולהתנהג באופן של חירות מהמגבלות הסביבתיות, כי אסיר חושב ומתכנן כאסיר. אנחנו הם שצריכים לראותו מבחוץ ולהשכילו בינה, להראות לו "הנה, אתה רואה שאתה יכול? שאתה מסוגל? שאתה בעל לב טוב במיוחד? זה מי שאתה!".

כתוב בספרים הקדושים שהסיבה העיקרית שהאדם לא מתעלה להיות יותר טוב אלא נשאר תקוע במצבו העכשווי [וכמובן, אם לא עולים ממילא נופלים], היא בגלל

עוד לא מנויים?

קבלו מגזין חנים להכרות!

זאת הנה וסיפוק ותוכן איכותי לחיים טובים יותר
ספ"י תורת רבין הקדוש רבי נחמן, מלידים וכל כני החסידות.

מוקד מנויים: **02-623-1218**

ניתן להירשם בכל עמדות 'נדרים פלוס' ניצוצות > טופס הרשמה

הכפייה!

גדיון 100
אד תשפ"ד

חדש!

הגיליון שנמסר
המחיר לקדים
בפורט מנבר

אשר בך אתפאר

אדר. מספיק שאתה יודע שאתה יהודי ואתה חושב על כך ושמח, הרי שקיימת משנכנס אדר מרבים בשמחה. ר' נתן מבאר שמעלת השמחה ביהודי שבי היא זאת שגורמת להכנעת קליפת עמלק ממנה אנו כה חוששים ובה אנו כל העת נלחמים

קליפת עמלק היא בעיקרה כוח של מדמה, כוח שמראה לאדם כביכול עומדים כנגדו קליפות קשות ונלחמים בו בכל הכוח... כאשר יהודי שמח בכך שהוא זכה להיות יהודי, והוא מתפאר ומתלהב מהזכות הגדולה שהוא נולד כיהודי, אזי ההתפארות עושה רושם למעלה ומגלה את כבודם של ישראל, ואז נגלה כבודו של הקב"ה שהוא בחינת גילוי הגוונים, וכך נכנעת קליפתו של עמלק.

הימים הללו הם ההזדמנות לחזק את הזהות היהודית בתוכנו, לשמוח שזכינו להיוולד כיהודים מבלי קשר למצבינו הרוחני כעת, גם היהודי הפחות ביותר יש לו במה לשמוח, בזכיותו הגדולה שהוא זכה להיוולד כיהודי.

רבים בשמחה....

זוהי הכותרת של החודש, משנכנס אדר מרבים בשמחה!

מהי השמחה? למה צריך להרבות בשמחה בחודש אדר? ובכלל שאלת השאלות של החודש, השאלה שכל אחד שואל את עצמו, כיצד להרבות בשמחה? במה לשמוח ומה לעשות כדי להגיע לשמחה?

...

אחד הדברים הגדולים שר' נתן מגלה לנו על חודש אדר זה העניין במה יהודי צריך לשמוח. אם ניגש לכל בן אדם ברחוב ונשאל אותו מה גורם לו שמחה? כל אחד יענה לפי טבעו סגנונו ומצבו, יש מי שיאמר שבשבילו ארוחה טובה גורמת שמחה, ויהיה מי שיאמר שדווקא תלוש משכורת גבוה זה הדבר שמשמח אותו. וכאשר נשאל אדם גדול ירא שמים ותלמיד חכם מהו הדבר שמשמח אותו, כנראה שהוא יאמר שסברא טובה בהלכה או תפילה בה הוא חש דבקות בקב"ה, זהו הדבר שמחידר בו שמחה.

והיו שמחים שם מאד מאד

זוהי בחינת משנכנס אדר מרבים בשמחה. כי אז צריכין להכניע קליפת המן עמלק שהוא המדמה כנ"ל. ועל כן צריכין להרבות בשמחה, כי צריכין לשמח מאד במה שזכינו להיות מזרע ישראל ולא עשני גוי ועל ידי זה מגליין החן וההתפארות של ישראל שהוא התגלות הגוין, שהוא גדלת הבורא, שעל ידי זה מכניעין המדמה וזוכין לעלות לכל המדרגות שבקדשה

בכל יום בבוקר כשאנו מברכים את ברכות השחר, כאשר אנו מגיעים לברכת שלא עשני גוי, עלינו לעמוד ולרקוד בשמחה גדולה על הזכות הגדולה שזכינו להיוולד כיהודים - כבנים של הקב"ה.

השמחה הזאת שמשמח בעת ברכת שלא עשני גוי, היא זאת שמביאה להתפארות של עם ישראל שהיא גילוי של הקב"ה - בחינת גילוי הגוונים, ועל ידי כך נכנעת קליפת המדמה של עמלק.

(ליקוטי הלכות חוקות העכו"ם הלכה ב)

אבל לא זאת היא השמחה של חודש אדר. ר' נתן מגלה לנו שלא על זה כיוונו חז"ל כשהם אמרו להרבות בשמחה. אלא מה היא כן השמחה? ר' נתן מסביר שצריך להרבות בשמחה צריך לשמוח זהו שמחה בלאומניות! כן שמחה בלאום שלו, הלאום היהודי!

השמחה עליה כיוונו חז"ל היא היהודי שמח בכך שהוא זכה להיוולד כיהודי ולא כגוי, זוהי השמחה הגדולה עליה כיוונו חז"ל כשהם אמרו מרבים בשמחה. לא צריך להיות אדם גדול שמשמח בתורה, לא צריך להיות עשיר גדול המחזיק נכסי נדל"ן בשביל לשמוח בחודש

הכי קרוב - הכי מפנק

הזמינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הציון!

050-4141-497

avraham201@gmail.com

מיטות קינג סייז

סאונה ומקווה מפואר

ארוחות כיד המלך

הכי קרוב לציון!

81

LANDAU

לנדאו - הבית שלכם באומן

הניגון המשפחתי

שש"א שנה לפטירתו של ר' שבתאי הכהן "הש"ך" זצ"ל • א' אדר תכ"ג - תשפ"ד

ומקום לינה, כאשר בסוף גברה ידו של אנשיל' והוא זכה במצווה הגדולה לספק לש"ך את כל צרכיו.

חדר מיוחד הוקצה בפאתי ביתו של אנשיל' לרבינו הש"ך על מנת שהוא יוכל להגות בתורה באין מפריע. כמובן שגם ספרים נאספו והונחו בארון מפואר מעץ משובח ונאה. בני הבית הזהירו שלא להרעיש יתר על המידה בסביבת חדרו של הש"ך, וכך זכה הש"ך שבעוד הרחובות סוערים ברוחות של מלחמה וליבם של האנשים דופק בפראות, ישב הוא והגה בתורה באין מפריע, כאשר קול התורה המתנגן מחדרו בניגון ערב בוקע את כותלי האבן העבים ונשמע במרחבי הבית כולו.

...

שרה המשרתת גם היא שמעה על התלמיד חכם שבאה לביתו, היא גם הכינה לו את חדרו טרם בואו, אך בצניעותה הגדולה היא נשמרה שלא לעמוד בקרבתו, כך שלא יצאה לה לראותו אפילו פעם אחת.

אמנם מאז שנכנס הש"ך לחדרו וקול הניגון נשמע למרחקים הייתה שרה נעצרת לפעמים באמצע עבודתה ועומדת ומקשיבה, מתרגשת מקול נעימת הניגון שהתנגן בבית כולו והשרה בה גיל שמחה.

...

היה זה רגע מרגש שיהיה קשה לשרה לשכוח כל ימיה.

היא עמדה והקשיבה לקול הלימוד שבקע מחדרו של האורח. ולפתע פתאום היא פרצה בבכי עז, היא נזכרה באחיה שבתאי כיצד הוא היה יושב ולומד, מנגינת לימודו של האורח דמתה להפליא למנגינתו של שבתאי אחיה הגדול שכבר שנים רבות היא לא זכתה לראותו, כן, כך הוא היה יושב ולומד בימי חורפו כשקולו מתנגן ברחבי הבית, המנגינה הייתה דומה להפליא, ושרה לא יכלה לכלוא את דמעותיה, והיא נעמדה ובכתה בקול גדול.

קול בכיה של שרה גרם לאנשיל' הגביר לבוא ולהתעניין בשלומה, ושרה עמה וסיפרה לו בדמעות על קול ניגון הלימוד שמזכיר לה את אחיה שבתאי. "הלואי ואזכה גם אני בבעל כזה תלמיד חכם כמו אחי" אמרה שרה בערגה.

שכלו של אנשיל' עבד במהירות ותוך רגעים ספורים הוא קשר את הקצוות זה לזה, התמונה התבררה במלואה, שבתאי אחיה של שרה הוא זה היושב בחדר הסמוך!

הש"ך שהתבשר בסיום לימודו על כך שאחותו נמצאת ממש קרוב אליו יצא אליה ושוחר עמה, וכאשר הוא שמע על תשוקתה הגדולה לזכות בבעל תלמיד חכם הוא עמד וביכיה, שתזכה לבעל תלמיד חכם וירא שמים אשר כל עיסוקו בתורה הקדושה.

ואכן שרה זכתה וכעבור זמן קצרה היא באה בברית האירוסין עם בחור תלמיד חכם, מי שהיה לימים בעל הפנים מאירות.

ימים ימי פרעות ת"ח ות"ט, פחד גדול שרר ברחובות, האווירה הכללית הייתה אווירה של מלחמה, סכנה פחד וחשש מהיום הבא.

שרה הייתה בחורה רווקה אשר טרם באה בברית הנישואין, מקורה היה ממשפחה גדולה אשר לה יחוס לתלמידי חכמים גדולים שכינהו כרבנים במשך הדורות. אך לא הייחוס הוא זה שהיה בכוחו לקבוע בימים הללו, וגם שרה הייתה נתונה לסכנה כמו כולם. היא התגוררה בליטא במקום שהיה מועד באותה עת לפורענות, ובליט ברירה, מתוך חשש גדול לחייה היא קמה וברחה יחד עם עוד יהודים, היא עזבה את מקום מגוריה בערום ובחוסר כל, ובלילה נטול ירח עשתה את דרכה לעבר עיירה קטנה ומרוחקת, שם קיוותה למצוא מנוח ומרגוע לפנשה.

יהודים טובים קיבלו את הבורחים כשהם מספקים

להם תחילה את צרכיהם הבסיסיים, אך כמובן לא לנצח יכלו אלו לאכול לחם חסד, ובפרט שגם היהודים המקומיים לא נמנו על העשירים הגדולים, וכך החלו אותם הפליטים לחפש לעצמם עבודה אשר שכרה בצידה על מת שיוכלו להביא מזון לפיהם ולבני משפחותיהם.

שרה שברחה לבד בלא כל מכר וקורב משפחה נאלצה להתפרנס בכוחות עצמה, ובסיעתא דשמיא מרובה כעבור זמן קצרה היא מצאה עבודה קבועה ומסודרת בביתו של אנשיל' יהודי מקומי מעשירי

העיירה, הייתה זו עבודה מצוינת עבורה, גם לעבוד תחת יהודי ולא תחת אחד מערלי ישראל, ובנוסף אנשיל' סיפק לה את כל צרכיה אשר כללו אוכל ולינה, הוא הקצה לה חדר מיוחד בביתו שם לנה בלילות, ובשעות היום היא עזרה בעבודות הבית, בבישול ובניקיון ובשלל העבודות השונות.

...

רבינו הש"ך מגדולי הדור היה באותה העת, אמנם הוא היה צעיר לימים אך שמו יצא למרחקים, וידוע מה שאמר החתם סופר, שמקובל בידו שכאשר חיפש הש"ך מקור לדבר מסוים הכתוב במפרשים הוא היה משתמש ברי התורה-בשמות מקודשים של מלאכים, על מנת למצוא את הסוגיא אותה חיפש.

גם על הש"ך לא פסחה הגזירה הקשה, גם הוא יצא לגלות וברח בלילה אפל, ומאז החל לנדוד מעיירה לעיירה על מנת להינצל מפרעותיהם של הרשעים.

ויהיה היום ורבינו הש"ך הגיע אל אותה עיירה קטנה, שם קיווה למצוא מנוח. שמו של הש"ך יצא למרחקים עמד לו באותה העת, ומיד כאשר התברר לתושבי העיירה כי הצעיר התלמיד חכם שיושב והוזהר בתורה במהלך כל היום ובשעות הלילה המאוחרות הוא רבינו הש"ך בכבודו ובעצמו, באו כל בני העיירה לעזרתו והציעו לו אוכל

ברכתו של רבינו שבתאי, קברו של הש"ך

אם אתה מחפש את האור הפנימי בעבודת ה', משמעות לחיים וקרבת ה' - מקומך איתנו!

לפרטים: 052-767-9638

ישיבה לבעלי תשובה 'נחלי נטא' הממוקמת בלב האזורים הרריים בירושלים

מחפש את האור?

סביבה חמה ומקרבת

תנאי פנימיה מלאים

התחזקות והרבה שמחה

הליכות והליכות הבית היהודי

לימוד פרטי בליווי ראש הישיבה שלי"א

שיעורים קבוצתיים בגמרא וחסידות

וממך כי אם ליראה". כי על ידי היראה שאדם ירא ומפחד לעשות עבירות ומתחרט על מה שהוא עשה, ומוסיף ומתעלה ליראת ה' ומתמדות, אזי הוא הוא זוכה לאור של טהרת המקווה.

...

ידוע יסודו של מן הכסף משנה, שטהרת המקווה חלה רק כאשר הטמא עולה מהמקווה ולא בשעה שהוא נכנס. ואמרו בעלי המוסר, שיסוד זה הוא תוכחה נוקבת לכל אחד ואחד להתבונן בנקודות הטובות בכל מקום שהוא נמצא ובכל דבר שיש לכן אדם. משום שהרבה פעמים רק אחרי שעוזבים את המעלה מתחילים להעריך את מה שהיה.....

...

מהו "ויקהל משה" דייקא? אלא שרק בכוחו של הצדיק להקהיל את כל ישראל....

ויקהל משה את כל עדת ישראל": בדרך פרפראת אמרו גדולי החסידות כי המילה 'ויקהל' עולה כמנין 'מקווה'. וביארו על דרך הדרוש, שעל ידי שכלל ישראל מתקבצים יחד ומתחברים לאגודה אחת, אזי חשוב הדבר לפני הקב"ה כמו מעלת המקווה שמטהר את הטמאים.

והוסיפו ודרשו את דברי המשנה ביומא על דרך הדרש: "אמר רבי עקיבא מה המקווה מטהר את הטמאים אף הקב"ה מטהר את ישראל", כשם שהמקווה מטהר את הטמאים, כך הקב"ה מטהר את ישראל בעולם כאשר מתקבצים כל ישראל להיות אגודה אחת.

...

והיה מי שביאר: "מה המקווה", המקווה הוא במדרגת מה, וכלשון הפסוק "מה ה' אלוךך שואל

ניצוץ לשבת

מתוך גליון 'ניצוצות', מגזין הלב לכל המשפחה

אנטישמיות נוצרית

היד, ירד לי הרבה דם. תוך כדי ההלם, הבכי והכאבים הנוראים, הארור הזה התחיל לצרוח 'מוות ליהודים! מוות ליהודים!' נוצרה מהומה בכיתה, המורה איבד עשתונות ולא ידע מה לעשות, הוריי נקראו בדחיפות לבית הספר, הם הגיעו ועוררו קול זעקה גדולה בעקבות המקרה האנטישמי הזה. כמובן, הילד הזה בא על עונשו והורחק מבית הספר."

מקרה נוסף נותר חקוק עד היום מול עיניו של דוד: תלמיד מכיתה גבוהה עשה מעשה שלקוח עמוק מעולם המשטר הנאצי האכזרי. "זה היה בסתם צהרי יום, בלי שום סיבה מוקדמת. אותו תלמיד שדווקא לא היה נראה כאלים או אנטישמי במיוחד, לקח עימו מצית גז והחל לחנוק אותי בידי ולחניס לי את כל תכולת הגז לאף תוך כדי שהוא צועק: 'הודון מסריח, תנשום את הגז ותיחנק'. אמנם ההנהלה הייתה נגד האנטישמיות הארורה הזו, אך לא היה להם הרבה מה לעשות, האנטישמיות הייתה חלק מהחיים בבית הספר.

(מגזין 'ניצוצות' סיון תשפ"ב)

לימוד בבית הספר כילד יהודי יחיד בתוך עולם של ילדים גרמנים, צאצאים לחיילי אס.אס, היה מפחיד ולעיתים גם מסוכן.

"הייתי הילד היהודי היחיד, הרגשתי יום יום בבחינת 'אשר בחר בנו מכל העמים'. היה לי סוג של גאווה בכך. מצד אחד הייתי ילד מקובל בחברה, שכן הייתי תלמיד

חרוץ ומצטיין גם בלימודים וגם במשחקים, אך מצד שני גם סבלתי מאנטישמיות קשה מאוד. אפשר לומר שהתלמידים התחלקו לשתי קבוצות: אלו שממש שנאו אותי, ואלו שממש אהבו אותי, לא היה משהו באמצע".

הרב דוד מספר על אחד התלמידים, ילד בשם מרסל – גרמני אנטישמי קיצוני ממזרח גרמניה, מזן המשפחות הידועות באנטישמיות הקיצונית

שלהם, שבאחד הימים תוך כדי יוכוח מילולי לקח עיפרון, ולנגד עיניו של הילד הצעיר דוד, חידד אותו חד וחזק עד כמה שהיה יכול, ואז לפתע נעץ אותו בחוזקה בכף ידו של דוד. "החצי התחתון של העיפרון נשבר לי בתוך

הרב דוד קראוס בעת הפצת תורתו של רבינו

פתגם השבוע

כאשר "מרחמים" על הילד שלא יעזור בבית הוא נהיה אנוכי ומפונק

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א
נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים
לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת אוקן

להצלחת משפחת שרון

להצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים
באזור מאה שערים
עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד
לפרטים: 054-8475902

החייט מברדיטשוב

אבי שבשמים שיזמין לי את הכסף שאוכל לפדותם" התרגש רבי יעקב ואחזתו אש קודש, הוא עצמו היה עני ואביון, ברם, היה ברשותו סכום גדול שאסף בעמל זמן רב, לנסיעה לאומן. כי מנהג אנשי שלומנו היה לחסוך מפתם ולצרף פרוטה לפרוטה כדי לנסוע לציון רבינו הקדוש, ואחת לארבע שנים הייתה מתמלאת המכסה עבור הנסיעה הקדושה, ר' יעקב מסר לו מיד אל מלוא הסכום, ור' ישראל התמלא מיד שמחה וחדוה ומיהר לפדות את היתומים.

בשנת תרע"ד, בגלל המלחמה והערב, עבר ר' יעקב לדור יפו. ובחורף תרפ"ה בא מיפו לדור בירושלים, ובבואו

לבית מדרשו, שמח עליו ר' שמואל הורביץ כעל כל הון: "והנה שמחתי מאוד מאוד וראיתי כי נפתח לפני אור חדש כי יש לי חבר כזה בעבודת ה', וישבתי יחד עם ר' יעקב רוב הלילה ודיברנו מרבינו ז"ל ועבודת ה', והנה, הוא, ר' יעקב, הביא איתו מיפו את המכונת-תפירה שלו, כי הוא היה יודע לתפור,

ובבוקר אחר שהתפלל ולמד שיעוריו, העמיד המכונה בבית מדרשו והתחיל לעבוד עבודתו לתפור, ובעת העבודה ובאמצע תפירתו, למד ליקוטי מוהר"ן בעל-פה ועוד ספרי קבלה וספרי רבינו ז"ל, בעת עסקו במלאכתו, והיה אומר בבדיחותא כי המכונה שלו מדברת קבלה..." (ימי שמואל ב-קסט)

מנגינות של שבת

מדי שבת, היו אנשים עומדים ליד חלון ביתו ומקשיבים לניגוניו הנלבבים, במשך שעה ארוכה הוא היה עומד ומזמר שירי שבת בהתעוררות נפלאה ובקול ערב שעבור רבים היה זה עונג שבת אמיתי, כשהוא עצמו לא מודע לכך והוא שקוע בדביקות עילאית ומיוחדת, כי היה איש שמח והירבה לזמר ולרקוד.

כמנהגו בחו"ל, גם בארץ, היה הולך רגלי בכל ערב-ראש-חודש לקבר-רחל, ולעוד קברי צדיקים, רבי יעקב צבי ז"ל נפטר בג' באדר תרצ"ט ונטמן בהר הזיתים, תנצב"ה.

די שבת, היו אנשים עומדים ליד חלון ביתו ומקשיבים לניגוניו הנלבבים, במשך שעה ארוכה הוא היה עומד ומזמר שירי שבת בהתעוררות נפלאה שעבור רבים היה זה עונג שבת אמיתי, כשהוא עצמו לא מודע לכך והוא שקוע בדביקות עילאית ומיוחדת...

החיפושים צלחו

השבוע יחול יום הירצייט של החסיד ר' יעקב צבי פילמר מברדיטשוב, המכונה ר' יעקב שניידער (הח"ט), רבי יעקב צבי היה מיקירי חסידי ברסלב בברדיטשוב.

נולד בשנת תרל"ב לאביו ר' אליהו יצחק, מגיל צעיר כמהה נפשו ליוצרו, ופעמים רבות מרוב השתוקקות לבוא ולגו עיניו דמעות.

הוא נסע לערים רחוקות, ביקר בחצרות צדיקים ובבתי-מדרשות שונים, אולי ימצא את שאהבה נפשו. ראה ה' בחיפושיו הכנים, והפגישו עם ספרי ואנשי ה'נחל

נובע'. הוא נסע לאומן והשתטח בתפילה על ציון רבינו הקדוש, ושם מצא מרגוע לנפשו, ומאז פעמים רבות, ברוב כיסופיו, היה יוצא לדרך ברגל מברדיטשוב לאומן... להשתטח על ציון רבינו.

כשקיבל צו-התייבבות לצבא הרוסי, קיים בתמימות את דברי רבינו ב'ספר המידות': "סגולה להינצל משונאים, הן שונאים של מחלוקת, הן שונאים שבדרך שמתירא מהם – לומר כל הטעמים שבתורה, דהיינו פשטא מונח זרקא וכו'" (מריבה ח"ב, כד), וראה זה פלא, כשבדקוהו הממונים, למרות שהיה חסון ובריא, רשמו לו תעודת-פטור ושחררוהו לאלתר.

הצלח הממייסין

בשנת תרס"ה, עלה ר' יעקב לארץ הקודש, כשהוא מותיר בברדיטשוב את המתפרה הגדולה שלו, מסופר כי פעם פגש רבי יעקב את רבי ישראל קרדונר, והנה פניו של רבי ישראל אדומות ועיניו נפוחות מדמע. לשאלתו לפשר דבר, שח בפניו רבי ישראל: "נודע לי עתה כי שני ילדים יהודים עניים נמצאים ברשות המיסיון, ובכדי להצילם משמד נדרש סך עצום ובידי אין מאומה, ולכן בכיתי לפני

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

בית הדין פועל במסגרת חוק הבוררות (תשכ"ח) ליישוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שמטרתו לספק צדק מהיר ונגיש. בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשביעות רצון בעלי הדין. כמו כן עוסק בית הדין בתביעות נזיקין, נזקי שכנים, בטרדות עיסקית, גישור בין אדם לחברו, הסכמי גירושין, היתרי עסקה, עריכת צוואה עפ"י ההלכה והחוק (בתשלום סמל).

בית הדין למונחות "נחלי המשפט"

בית דין אחרי לדיני ממונות נותן מענה מקצועי ויעיל ע"י דינים מומחים ומנסים ברשות האב"ד הגאון הרב שלמה סויסה שליט"א הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א (מ"ץ ד"ר, ראש 'שיבת נחלי נצח')